

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Γραφεία : Σοφοκλέους 10
Τηλ. 34.659

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1947

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
"Έτος ΙΓ' άρι. φύλλου 45 (137)

ΕΚΘΕΣΙΣ

τῶν πεπραγμένων τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς τοῦ
Συλλόγου Ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κατὰ
τὸ ἔτος 1946 πρὸς τὴν τακτικὴν Συνέλευσιν
τῆς 27 Ἰουνίου 1947.

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Πρὶν ἢ λογοδοτήσωμεν ἐνώπιον ὑμῶν διὰ τὰς συλλογικὰς ὑποθέσεις, τὴν διαχείρισιν τῶν ὁποίων τρὶς ἐντὸς τοῦ λήξαντος ἔτους ἐνεπιστεύθητε εἰς ἡμᾶς διὰ τῆς πανηγυρικῆς ἐτυμηγορίας σας, ἔχομεν χρέος πρωτίστως νὰ ἐκδέσωμεν τοὺς λόγους δι' οὓς ἀνεβάλομεν ἐπὶ τέσσαρας καὶ πλέον μῆνας νὰ πράξωμεν τοῦτο κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ὀργανώσεώς μας.

Ἡ κρίσιμος περίοδος : Εἰς ὅλους ὕμῶς εἶναι γνωστὸν πόσον θυελλώδης ὑπῆρξεν ἡ θητεία τοῦ ἔτους 1946. Αἱ Διοικητικαὶ Ἐπιτροπαὶ τῆς περιόδου ἐκείνης εὐρέθησαν πρὸ καταστάσεως κρίσιμου ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσιακὴν ἐξέλιξιν καὶ τὴν τύχην τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπεζῆς. Ὅλα τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν ἐδείκνυον ὅτι ἐβαδίζομεν ὀλοταχῶς πρὸς μίαν νέαν, ἀγνωστον μέχρι τοῦδε ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Τραπεζῆς τακτικὴν, τὴν τακτικὴν τῆς ἐγκαθιδρύσεως καθεστῶτος ἀπαρδέκτου, καθεστῶτος εὐνοοῦντος τοὺς ὀλίγους εἰς βάρος τῶν πολλῶν. Πρὸ τῆς τερατώδους ταύτης προδέσεως τῶν ἐν τῇ Τραπεζῇ ἄρμοδιων εἶχομεν ὑποχρῶσιν νὰ ἀντισταθῶμεν μὲ δλην τὴν δύναμιν τὴν ὁποίαν διεδέτομεν ὡς Διοικ. Ἐπιτροπῇ, ἀλλὰ καὶ

μὲ τὴν ἰσχυρὰν ἀκόμη ἐκείνην δύναμιν τὴν ὁποίαν εἶχομεν ὑποχρῶσιν νὰ δημιουργήσωμεν. Δὲν ἐπετρέψαμεν οὔτε ἐπὶ μίαν στιγμὴν εἰς τὸν ἑαυτὸν μας νὰ τεθῆ πρὸ τοῦ διλήματος μεταξύ οὐσίας καὶ μικρᾶς τινος παρατυπίας. **Ἴδομεν τὴν οὐσίαν καὶ μόνον αὐτὴν.** Εἶχομεν τὴν ἀκράδαντον πεποίθησιν ὅτι μῖα ἀμφιγαλάντευσις, μῖα λιποψυχία, μῖα ἀπογοήτευσις ἢ μῖα ἔστω καὶ ἐλαχίστων ἡμερῶν ἀπομάκρυνσις μας ἀπὸ τὴν παρακολούθησιν τοῦ Συλλογικοῦ ἔργου θὰ ἐτραυμάτιζε καιρίως τὴν συλλογικὴν ἰδέαν καὶ θὰ ἐζημίωεν τὰ ζητήματά μας. Τοῦτο ὁμως ἦτο κάτι τὸ ὁποῖον δὲν ἐστέρξαμεν νὰ χαρίσωμεν εἰς τὸν ἐργοδότην μας.

Μεταξὺ ἐπικρατήσεως τοῦ δικαίου καὶ ὑποδουλώσεως τοῦ Προσωπικοῦ ἐπροτιμήσαμεν τὸν δρόμον ὃ ὁποῖος ᾠδῆγει κατ' εὐθεϊαν πρὸς τὴν νίκην. Ἐγνωρίζομεν πολὺ καλὰ ὅτι ἡ ἀναβολὴ τῆς ἡμέρας τῆς λογοδοσίας μας ἐπεσῶρευεν ἐπὶ τῶν ὤμων μας βαρυτάτας εὐθύνας καὶ μεγάλας ἀτομικὰς θυσίας, ὅπως ἐγνωρίζομεν ὅτι ὁ δρόμος μας μέχρι τῆς ἡμέρας αὐτῆς ἦ'ο δρόμος γεμάτος ἀπὸ τριβόλους καὶ ἀκάνθας.

Ἡ σοδará ἐκκρεμότης : Ἐπιστεύσαμεν ὅτι δὲν εἶχομεν τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκαταλειφώμεν ἕναν ἀγῶνα ὑπὲρ τῶν ὀλων καὶ νὰ ἐ-

πυρρίψωμεν τὸ θάρος τῆς περαιτέρω διεξαγωγῆς του εἰς τοὺς διαδόχους μας, δταν ἐγνωρίζομεν ποῖον δύσκολον καὶ δύστροπον ἐργοδότην δὰ εἶχον νὰ ἀντιμετωπίσουν οἱ συνάδελφοί οὗτοι. Ἐκρίναμεν ὅτι ἀντὶ τὸ μᾶς ἐπικαλοῦνται ἐκάστοτε οἱ διάδοχοί μας εἰς τὰς μετὰ τῆς Διοικήσεως διαπραγματεύσεις των, ἔπρεπε ἡμεῖς—ἔστω καὶ διὰ τῆς ἐπὶ τινα χρόνον ἀναβολῆς τῆς παραδόσεως τῆς ἐξουσίας—νὰ ξεκαθαρίσωμεν τὴν ὑφισταμένην οσοβαρὰν ἐκκρεμότητα. Ἄλλοιμονον εἰς τὴν Διοικ. Ἐπιτροπῆν ἐκείνην ἢ ὅποια δὰ ἔπραττεν ἄλλως εἰς οτιγμὴν καθ' ἣν ἐπίστευεν—ὡς ἡμεῖς—ὅτι εἶναι κυρίως αὐτὴ εἰς θέσιν νὰ δόσῃ τὴν τελικὴν μάχην. Εἰς σὰς σήμερον ἐναπόκειται νὰ κρίνετε τὴν ὄλην πολιτείαν μας καὶ ἰδιαίτερος τὴν μὴ ἐμπρόδεσον ἐμφάνισίν μας ἐνώπιον Ὑμῶν.

Τὴν δικαίαν καὶ αὐστηρὰν κρίσιν σας δὲν πρέπει ποσῶς νὰ ἐπηρεάσῃ ὑπὲρ τῆς λογοδοτουσῆς σήμερον Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τὸ γεγονός ὅτι ἕνα μῆνα πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους τῆς εἶχετε δώσει πανηγυρικὴν ἐξουσιοδότησιν, οὔτε αἰ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος νέαι ἐμφανίσεις τῆς ἐνώπιον δύο συνελεύσεων καὶ τριῶν συγκεντρώσεων, ἐξ ὧν ἡ τελευταία τύποις μόνον διέφερον ἀπὸ μίαν συνέλευσιν. Ἡμεῖς ζητοῦμεν καὶ παρακαλοῦμεν νὰ ἐξετάσῃτε τὰ γεγονότα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μέχρι σήμερον, τὰς προθέσεις καὶ τὰς ἐπιδιώξεις τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς καὶ θάσει αὐτῶν νὰ μᾶς κρίνετε ὡς καλῆς πίστεως Συνάδελφοι, δι' ὅπερ οὐδὲν ἀμφισβάλωμεν.

Ἡ διαμορφωθεῖσα κατάστασις: Πιστεύομεν ἐπὶ πλέον ὅτι οὔτε καὶ σήμερον ἔπρεπε νὰ λογοδοτήσωμεν ἀκόμη καὶ δὲν δὰ ἐπρόττομεν τοῦτο εἰσέτι, ἐὰν δὲν διεμορφούτο μία νέα κατάστασις συνεπείᾳ τῶν τελευταίων γεγονότων, ἧτις ἐπιτάσσει ὅπως προῶμεν εἰς ἀρχαιρείας τὸ συντομώτερον. Ἡ διαμορφωθεῖσα κατάστασις εἶναι πλέον ἐξ ὀλοκλήρου ὑπὲρ τῶν ζητημάτων μας. Ἐπειδὴ ὁμοῦς ὁ Διοικητὴς κ. Πεσματζόγλου ἐν τῇ παρὰ τῷ κ. Πρωθυπουργῷ συσκέψει μᾶς ἐτόνισεν ὅτι τὸν Πρόεδρον καὶ τὸ Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ἀκολουθοῦν μόνον 100 ὑπάλληλοι, οὐσοῦμον δὲ τὸ Προσωπικὸν εἶναι κατενθουσιασμένον καὶ λίαν εὐχαριστημένον ἀπὸ τὸν κ. Διοικητὴν, διότι καὶ ἱκανο-

ποιεῖ καὶ καλομεταχειρίζεται τοὺς ὑπαλλήλους, διὰ τὸν λόγον τοῦτον νομίζομεν ὅτι δὰ πρέπη κατὰ τὰς περαιτέρω καὶ ἐπικειμένως διαπραγματεύσεις νὰ ἀπαλλαγῇ ὁ κ. Διοικητὴς ἀπὸ τῆν πλάνην αὐτὴν ὅτι τὸ Προσωπικὸν εἶναι ἐνθουσιασμένον μαζί του καὶ ἀπὸ τὸ ἐνδεχόμενον ἐπιχείρημα ὅτι ἢ μεθ' ἧς δὰ συζητῆ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν διερμηνεύει τὴν θέλησιν τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπεζῆς.

Διὲ τὸν λόγον τοῦτον δὰ πρέπη νὰ συντάμωμεν τὰς προδεσμίας ὥστε τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος νὰ ἔχῃ ἀνάδειχθῇ ἡ Νέα Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου, ἢ ὅποια, μετὲν βοήθειαν ὄλων μας, δὰ μορφοποίησῃ καὶ δὰ σταθεροποιήσῃ τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθέντα. Ἐν τῷ μεταξύ καὶ μέχρι τῆς συγκροτήσεως εἰς σῶμα τῆς νέας Διοικ. Ἐπιτροπῆς, ὑποβάλλομεν τὴν παράκλησιν νὰ μᾶς ἐξουσιοδοτήσῃ ἡ Συνέλευσις ἵνα ἀγρῶνται καὶ στενώσῃ παρακολουθῶμεν τὰ ζητήματα τοῦ Προσωπικοῦ, ἐὰν φυσικὰ μᾶς κρίνετε ἀξίους πρὸς τοῦτο.

Αἱ ἐπιδιώξεις μας: Καὶ ἤδη, Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι, ἐπιτρέψατέ μου νὰ εἰσέλθω εἰς τὴν λογαδοσίαν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ ἔτους 1946.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ σὰς ἀπευθύνει ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν καὶ σὰς εὐχαριστεῖ θερμότατα ὅχι μόνον διότι τῆς ἐνεπιστεύθητε τὴν διαχείρισιν τῶν Συλλογικῶν ὑποθέσεων ἐπανειλημμένως καὶ συνεχῶς χωρὶς διακοπὴν, ἀλλὰ καὶ διότι τὴν παρακολουθήσατε μετ' ἀμέριστον καὶ ἀδιάπτωτον τὸ ἐνδιαφέρον σας κατὰ τοὺς σκληροὺς ἀγῶνας, τοὺς ὁποίους διεξηγάγομεν ὅλοι μαζί ἵνα, ἀφ' ἐνὸς μὲν διατηρήσωμεν τὰ κερτημένα, ἀφ' ἐτέρου δὲ ἀνυψώσωμεν τὸ ἐπίπεδον τῆς ζωῆς καὶ νὰ διασφαλίσωμεν τὴν ὁμαλὴν ὑπηρεσιακὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐν τῇ Τραπεζῇ ἐργαζομένων κατὰ τρόπον δίκαιον καὶ δημοκρατικόν.

Οἱ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΜΑΣ

Ὁ Σύλλογός μας καὶ οἱ ἄλλοι Σύλλογοι: Ἐπιτρέψατέ μας ἐπίσης νὰ εἴπωμεν ὅτι ἂν διὰ τοὺς Συλλόγους τῶν ἄλλων Τραπεζῶν οἱ ἀγῶνες ἦσαν σκληροί, δι' ἡμᾶς ὑπῆρξαν αὐτόχρονη δραματικά.

Τὸ κοινὸν συμφέρον: Διερμηνεύσαντες πιστῶς τὴν ὑπηρεσιακὴν ἀνατροφὴν καὶ τὴν

περὶ καθήκοντος ὑγιᾶ ἀντίληψιν τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπεζῆς διεξηγάγομεν ἕνα ἀγῶνα τίμιον ἵνα πεισθῇ ἡ Διοίκησις μας ὅτι μεταξὺ αὐτῆς καὶ Συλλόγου πολλοὶ πρέπει νὰ εἶναι οἱ λόγοι οἵτινες συνταυτίζουσι τὰ συμφέροντα ἀμφ ἑρῶν καὶ τὰ τοποθετοῦν εἰς παράλληλον γραμμὴν κοινῶν ἐπιδιώξεων καὶ ἄλληλο συμπληρώσεως καὶ τίποτε ἀπολύτως δὲν πρέπει νὰ χωρίζῃ τὴν Διοίκησιν ἀπὸ τὸν Σύλλογον.

Διαρκῶς ἀντιδικοί : Ἐξ τῆν διαρκῆ καὶ ἀκατανόητον ταύτην προσπάθειάν μας ὄχι μόνον δὲν συνητήσαμεν ἀπὸ τὴν σημερινὴν Διοίκησιν ποῖαν τινα ἀνταπόκρισιν καὶ κατανόησιν, ἀλλ' ἀντιθέτως ἀφ' ἧς ἐγνωρίσαμεν ταύτην ἀντιμετωπίσθημεν ὑπ' αὐτῆς ὡς ἄντιδικοί.

Τὰ ἀξιώματα : Πιστοὶ εἰς μίαν ἀρχήν, τὴν ὁποίαν μακρὰ παράδοσις μας κατέστησε θρησκείαν, προσεπέθεσαν νὰ μὴ δώσωμεν ἀφορμὴν ὥστε νὰ φθαρῶσιν οὔτε πρόσωπα οὔτε ἀξιώματα, τοσοῦτω μᾶλλον καθόσον ὑπέροτε ἄλλοτε ἢ Τράπεζα μεταπολεμικῶς εἶχεν ἀνάγκην τῆς πειθαρχίας, τῆς συνοχῆς καὶ τῆς κοινῆς ὄλων προσπαθείας διὰ τὴν ἀνασύνταξιν τοῦ Προσωπικοῦ, τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς, τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν καὶ τὴν καλὴν συντήρησιν τῶν ἐν αὐτῇ ἐργαζομένων.

Ἡ ἀντίδρασις τῆς Διοικήσεως : Ἐπανειλημμένως κατεδείξαμεν καὶ ποικιλοτρόπως μετεδώσαμεν εἰς τὴν Διοίκησιν τὰς ἀντιλήψεις μας αὐτάς καὶ ἀντὶ νὰ ρευστοποιηθῶσιν αὐταὶ ὑπ' αὐτῆς, ἀντιθέτως συνητήσαμεν τὴν ἀκατανόητον ἀντίδρασίν τῆς, τὴν ἀδικαιολόγητον ἄρνησίν τῆς καὶ τὴν πείσμονα ἰσχυρογνωμοσύνην τῆς, ἅτινα προκαλοῦν διαρκῶς τὴν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ Προσωπικοῦ διάστασιν καὶ τὴν ἀνωμαλίαν ἐν τῇ Τραπεζῇ.

Ἡ ἐδελουσία : Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρομεν πόσον ἠγωνισθήμεν νὰ πείσωμεν τὴν Διοίκησιν νὰ μὴ προθῇ καθ' ὃν τρόπον προέβη εἰς τὴν ἐδελουσίαν ἔξοδον καὶ δὲν εἰσηκούσθημεν, ἵνα ἀποτύχη πλήρως τὸ μέτρον καὶ νὰ ἔλθῃ ἡ ἰδίᾳ ἐν τῇ Συνελεύσει τῶν Μετόχων νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἐκτάκτως ἀτυχῆς τὸ μέτρον, ὅπερ —παρὰ τὴν πείσμονα ἀντιδρασίαν τοῦ Συλλόγου— ἔλαβεν αὕτη.

Ἡ σταθερὰ στάσις τοῦ Προσωπικοῦ : Σεῖς

εἶσατε ἐκεῖνοι οἵτινες δὰ μᾶς κρίνετε μετ' ὀλίγον καὶ δὰ κρίνετε τοὺς ἀγῶνας μας κατὰ τὸ μακρὸν αὐτὸ, ἀλλὰ κρισιμώτατον διάστημα. Θὰ μᾶς ἐπιτρέψητε ὅμως νὰ σᾶς εἴπωμεν ὅτι δὰ εἶσατε πολὺ ἄδικοι ἐὰν δὲν ἀναγνωρίσητε ὅτι ἡ ἔκτοτε καὶ μέχρι σήμερον σταθερὰ βελτίωσις τῆς δέσεώς μας καὶ ἡ συγκράτησις τῆς Διοικήσεως μέχρις ἐνός σημείου, ἀπὸ τὰς ἐκδήλους ἀντιὑπαλληλικῆς προδέσεις τῆς ὀφείλεται ὄχι μόνον εἰς τὴν ἐμμονήν σας νὰ ἐκλέγετε ἐκείνους, τοὺς ἀποστρέφοντες τὴν Διοίκησιν δὲν ἤθελον ὡς ἐκπροσώπους σας, δηλαδὴ ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀγωνιστικὴν ἀκαμψίαν, εἰς τὴν ψυχικὴν ἀντοχήν, τὸ ἀκατάβλητον σθένος καὶ εἰς τὴν θαρραλέαν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων ἐκ μέρους ἡμῶν εἰς οὓς ἐνεπιστεύθητε τὴν διαχείρισιν καὶ παρακολούθησιν τῶν ζωτικωτάτων συμφερόντων σας.

Διαρκῶς εἰς τὰς ἐπάλλξεις : Δὲν ἀποκλείεται νὰ εἶμεθα ὑπερβολικοὶ ἀνασκοποῦντες τὴν συλλογικὴν μας ἄρνησιν, παρακαλοῦμεν ὅμως νὰ πιστεύσητε ὅτι αἱ ἀπογοητεύσεις, αἱ ἀποκαρδιώσεις, αἱ ἀμφιπλαντεύσεις, αἱ ἀνιστόρητοι προσπάθειαι ἵνα καταδέσωμεν τὰ ὄπλα δὲν μᾶς ἐνίκησαν, δὲν μᾶς κατέβαλον, ἀντιθέτως μᾶς ἐχαλύβδωναν καὶ μᾶς ἐπειθαν ὅτι ἔπρεπε διαρκῶς νὰ ἀνερχόμεθα εἰς ὑψηλοτέρας καὶ στερεωτέρας ἐπάλλξεις πρὸς συνέχισιν τῶν ἀγῶνων, ταυτοχρόνως δὲ μᾶς ἐδημιούργουν τὸ συναίσθημα τῆς εὐθύνης ἐναντι τῶν Συναδέλφων μας ὡς κατὰ τὸ ἱερόν.

Ἐμείναμεν πάντοτε ὄρθιοι καὶ ἀπόητοι εἰς τὴν σκοπιάν, εἰς τὴν ὁποίαν διὰ τῆς ψήφου σας μᾶς ἐτάξατε φρουροὺς τῶν συμφερόντων μας.

Ἡ πίστις μας : Καὶ τοῦτο διότι εἶχομεν πίστιν εἰς τοὺς ἀγῶνας μας καὶ εἰς τὸ δίκαιον τῶν διεκδικήσεών μας, διότι εἶχομεν πρόγραμμα, διότι ἐπιστεύομεν ὅτι ἡ ἐργασία πρέπει νὰ ἀμειβεται πάντοτε καὶ ἀπὸ κάθε ἄλλην φορὰν σήμερον δι' ἔθνικοὺς καὶ κοινωνικοὺς λόγους καὶ διότι ἀκόμη εἶχομεν συνείδησιν τῆς μεγάλης ἐναντι ὑμῶν εὐθύνης μας. Οὔτε ἐπαύσαμεν οὔτε ἤτο δυνατόν νὰ παύσωμεν πιστεύοντες εἰς τὴν ἰσχυράν πνοὴν καὶ τὰς τεραστίας οικονομικὰς δυνατότητας τοῦ Μεγάλου Ἰδρύματος εἰς ὃ ὑπηρετοῦμεν.

Ἡ συμβολή μας: Τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιτελεσθέντα δὲν εἶναι ὀλίγα καὶ μικρά, χωρὶς κἀν νὰ εἶναι πολλὰ καὶ μεγάλα. Εἶναι ὁμως παμμέγιστα ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἐκ μέρους μας μὲ ποίαν Διοίκησιν εἶχομεν νὰ παλαίωμεν καὶ ποίᾳ ἀντιλήψεις τῆς νὰ ἀντιμετωπίσωμεν καὶ νὰ μεταβάλωμεν. Δὲν πρέπει εἰς κανενὸς τὸ μυαλὸ νὰ περάσῃ ὅτι ὁ ἄγων μας ἦτο ἄγων οὐραγοῦ ἐναντι τῶν Συλλόγων τῶν λοιπῶν Τραπεζῶν. Ὑπῆρξε πάντοτε ἄγων πρωτοποριακὸς μὲ μίαν διαφορὰν ὅτι εἰς τὰς ἄλλας Τραπεζὰς ὑπῆρχε πλήρης κατανόησις, ἐνῶ παρ' ἡμῖν τὸ δρᾶμα ἤρχιζεν ἀφ' ἧς εἶχομεν υἰοθέτησιν τῶν ἀπόψεών μας ἀπὸ τὰς Διοικήσεις τῶν ἄλλων Τραπεζῶν. Ἐξέρχεται τῶν ὁρίων τῆς στενωπότητος συνεργασίας μας μετὰ τῶν ἄλλων Συλλόγων ἢ ἀπαρίθμησις περιπτώσεων, καθ' ἃς ραγδαία καὶ ἄμεσα ἀποτελέσματα, σχετιζόμενα μὲ τὰ θεμελιωδέστατα τῶν ἐπιτευχθέντων ἐκ μέρους τοῦ Τραπεζοῦπαλληλικοῦ κόσμου, ὠφείλοντο εἰς πρωτοβουλιακὴν ἐνέργειαν καὶ ἄριστον χειρισμὸν τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου.

Τὰ ζήτήματα τοῦ Προσωπικοῦ: Τὰ προβλήματα ἅτινα ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον τῆς ἡμέρον λογοδοτούσης Διοικ. Ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἦσαν τεράστια.

Ταῦτα ἦσαν οἱ γλίχοραι μισθοὶ τοῦς ὁποῖους καθώρισεν ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1946 ἡ τότε Κυβέρνησις. Τὸ δρᾶμα τῶν Συνταξιούχων Συναδέλφων μας, Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῶν Ἀσφαλιστικῶν μας Ταμείων. Ἡ ἀνάγκη τῆς ἰδρύσεως Ἐπικουρικοῦ Ταμείου πρὸς προστασίαν παντός εργαζομένου ἐν τῇ Τραπεζῇ. Τὸ συγκλονίζον τὸ Προσωπικὸν ζήτημα τῆς ἀποκτήσεως ἰδίας στέγης. Ἡ ἐκπόνησις νέου Ὄργανισμοῦ εὐνοϊκωτέρου καὶ φιλυπαλληλικωτέρου.

Ἡ πρόνοια διὰ τὴν προμηθειᾶν χειμερινῶν καὶ θερινῶν εἰδῶν:

Ἡ διὰ δανείων ἐνίσχυσις τοῦ Προσωπικοῦ πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν στοιχειωδωστέρων ἀναγκῶν τῆς ζωῆς λόγω τῶν ἀνέκαθεν ἀνεπαρκῶν μισθῶν. Τὸ Παρχαλιτῶν καὶ Χριστουγεννατικῶν ἐπιδόματα. Τὸ ἀνακύβον ζήτημα συνεπειᾶ τῶν μειωμένων ἐκ μέρους τῆς Τραπεζῆς μας εἰσφορῶν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ὑγείας, τὸ ὅποτον ἀπὸ ἔτους ἀπραχέλησε τὴν Διοικ. Ἐπιτροπὴν σοβαρῶς. Ἡ καθιέρωσις

τῆς παιδικῆς μερίμνης, δι' ἣν εἶχομεν λάβει ὑπόσχεσιν πρῶτοι ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1945. Τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα τῶν στρατιωτικῶν Συναδέλφων μας, τὰ ἐπιδόματα τῶν Προϊσταμένων τῶν Λογιστηρίων τῶν Ὑγμάτων καὶ τὰ ἐπιδόματα τῶν προϊσταμένων τῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν μεγάλων Ὑγμάτων. Τὰ ἐκπαιδευτικὰ δάνεια τῶν τέκνων τῶν Συναδέλφων, ἢ ἐνίσχυσις τῶν Συναδέλφων τῶν ὀρεινῶν Ὑγμάτων διὰ τὴν θέρμανσίν των, ἢ παράτασις τῆς καταβολῆς τοῦ ἐπιδόματος 15 ο) εἰς τὰ Ὑγματα τῆς Βορείου Ἑλλάδος καὶ ὁ ὑπολογισμὸς ἐπ' αὐτοῦ τῆς συνεργειακῆς ἀμοιβῆς. Ἡ δραματικὴ θέσις τῶν λόγω ὀρίου ἡλικίας ἀποχωρούντων τῶν συνεπειᾶ πολεμικῶν γεγονόνων ἀπορριπθῆσιν οἰκογενειῶν τῶν θανόντων Συναδέλφων μας καὶ τῶν λόγω βαρείας νόσου ἀπολυθέντων. Τὸ μέγα ζήτημα τῆς ἐκ τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας ἀποζημιώσεως τῶν ἀποχωρούντων καὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐν τῇ Ὑπηρεσίᾳ θνησκόντων. Τὸ καθ' ὄλον σχεδὸν τὸ ἔτος 1946 ἀπασχολῆσαν τὸ Προσωπικὸν ζήτημα τῶν προαγωγῶν, ἀναθεωρήσεως τῶν ποιοτικῶν διακρίσεων καὶ τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐνστάσεων ἐπὶ τῆς ἐντάξεως, τὸ τῶν μετατάξεων τῶν Γυναικῶν Συναδέλφων, τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου 1799, ὡς καὶ τὸ ζήτημα τῆς μὴ προσλήψεως νέου Προσωπικοῦ, ἀλλὰ τῆς δικαιοτέρας κατανομῆς τοῦ ὑπάρχοντος. Τὸ ζήτημα τῶν προμηθειῶν ἐπὶ τῶν Ἀσφαλειῶν καὶ θέσεων εἰς Ἐταιρίας, ὅπερ εἶχε μέχρι τοῦδε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν γνωστὴν καὶ διατυμπανισθεῖσαν προκοδοτήσιν τῶν θηλέων τέκνων τῶν Συναδέλφων, χωρὶς κἀν ἡ Διοικ. Ἐπιτροπὴ νὰ εἰσηγηθῇ τοιοῦτον τι καὶ χωρὶς νὰ θεωροῦμεν τὸ ζήτημα τῶν προμηθειῶν ὡς λήξαν διὰ τῆς ὡς εἴρηται προκοδοτήσεως. Τὸ ζήτημα τοῦ ἐπιδόματος τῶν χειριστῶν καὶ τῶν Χειριστριῶν, τὸ ζήτημα τῶν Ταμειακῶν ἐπιδομάτων. Τὸ σοβαρότατον ζήτημα τῆς ἐξυγιάνσεως τοῦ Προσωπικοῦ. Ἐέλος τὰ σοβαρώτατα ἐπίσης ζήτήματα τῆς χορηγήσεως ἐπιδόματος εἰς ταὺς φέροντας βαθμὸν Λογιστοῦ καὶ ἄνω, τῆς ἀκυρώσεως τῶν δυσμενῶν τροποποιήσεων τοῦ Ὄργανισμοῦ, τῆς διορθώσεως τῶν VALEURS τῶν προαγωγῶν καὶ τῶν μετατάξεων καὶ τῆς ἐτι εὐρυτέρας μετατάξεως τῶν Γυναικῶν Συναδέλων συμφώνως πρὸς κατη-

γορηματικὴν ὑπόσχεσιν τῆς Διοικήσεως.

Αἱ ἐπιτευχθεῖσαι λύσεις: Ἡ Διοικ. Ἐπιτροπὴ δὲν κρίνει σκόπιμον νὰ ἀσχοληθῇ ἐν λεπτομερείᾳ δι' ὄλα τὰ ἀνωτέρω ζητήματα ὡς πρὸς τὰς δοδεκάσας εἰς αὐτὰ λύσεις, ὅχι μόνον διότι εἶναι ἀρκετὰ γνωσταὶ αἱ λύσεις εἰς ἕκαστον ἐξ ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ διότι οἱ δὲν ἱκανοποιήθησαν μέχρι τοῦδε πλήρως τὰ ὡς ἄνω δίκαια καὶ λογικὰ αἰτήματα τοῦ Προσωπικοῦ, ὑπάρχει νομίζομεν ἔσχατος τακτοποιήσεως τῶν ὡστε καὶ τὸ "Ἴδρυμα καὶ ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς καὶ τὸ Προσωπικὸν νὰ ἡρεμίσουν, ἀρκεῖ νὰ τὸ θελήσῃ ἡ Διοίκησις καὶ νὰ μὴ τηρήσῃ αὐτὴ τὴν μέχρι τοῦδε τακτικὴν τῆς, τὴν ὅποιαν ἀνέτρεψαν μέχρι σήμερον μόνον οἱ ἔντονοι ἀγῶνες μας.

Οἱ Συνταξιούχοι: Ἐκεῖνο ἴσως τὸ ὅποσον δὲν γνωρίζετε εἶναι ὅτι ἡμῶν ἀποφασιστικὴν κατὰστάσιν τῶν Συνταξιούχων Συναδέλφων μας διὰ τῆς σταθερᾶς ἐκτάκτου ἐνίσχυσεως τῶν καὶ ἐπετύχομεν ὠρισμένας παροχὰς ὑπὲρ τῶν ἀποφανισθειῶν οἰκογενειῶν τῶν λόγῳ τῶν πολεμικῶν γεγονότων πεσόντων Συναδέλφων μας καὶ τῶν λόγῳ βαρείας νόσου ἀπολυθέντων ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς. Παρὰ ταῦτα οἱ Συνταξιούχοι πένονται καὶ ἡμεῖς δὲν ἔχομεν οὔτε τὸ ἠθικὸν οὔτε τὸ Συναδελφικὸν δικαίωμα νὰ παραμένωμεν ἀδιάφοροι καὶ ἀσυγκινητοὶ πρὸ τοῦ θράματος τούτου.

Ἴσως ὑπάρχει μικρὸς ἀριθμὸς Συναδέλφων ὅστις ἔχει διάφορον ἀντίληψιν δι' ὠρισμένα ἐκ τῶν ὡς ἄνω μὴ ἐπιλυθέντων μέχρι σήμερον ζητημάτων. Ὅσον καὶ ἂν ἡ ἀντίληψις τῶν Συναδέλφων τούτων εἶναι ἢ διὰ ἀμοιβαίων ὑποχωρήσεων συμβιβαστικὴ ἐπίλυσις τῶν δὲ μὰς ἐπιτρέψουν νὰ τοὺς εἴπωμεν ὅτι δὲν εὐρίσκονται ἐν δίκαιῳ, διότι ἀντιτίθενται ἀδελφῶς πρὸς τὴν χαραχθεῖσαν γραμμὴν τοῦ Συλλόγου, ἣτις εἶναι ἢ ἀπολύτως ὀρθὴ καὶ ἐνδεδειγμένη.

Πολλάκις Συναδέλφοι τινες σῶφρονες καὶ συνετοὶ ἤλθον εἰς ἐπαφὴν μετ' ἡμῶν καὶ ὅταν τοὺς ἐδώσαμεν ἐξηγήσεις συνεφώνησαν πλήρως μαζί μας.

Οἱ Νόμοι 683 καὶ 765: Κατεκρίθημεν ἀπὸ τὴν ἀντιπολίτευσιν κατὰ τὴν λογοδοσίαν τοῦ παρελθόντος ἔτους διὰ τὴν -τῆ φροντίδι μας- ἐκδοσὶν τῶν Νόμων 683 καὶ 765 καὶ ὁ-

μως χάρις εἰς τοὺς Νόμους τούτους ἐκερδίσαμεν τὴν ἔνταξιν, καθ' ἣς λόγοις καὶ ἐργοῖς θάλλει ὁ κ. Διοικητῆς, καὶ τὴν ὅποιαν οἱ Σύλλογοι τῶν δύο ἄλλων Τραπεζῶν ἀγωνίζονται νὰ τὴν ἐπιτύχουν. Χάρις εἰς τοὺς Νόμους αὐτοὺς δὲ ὑποχρεωθῆ ἡ Διοίκησις νὰ διορθώσῃ τὰς VALEURS καὶ νὰ σεβασθῇ τὸν Ὅργανισμὸν τῆς Ὑπηρεσίας ὡς πρὸς τὰς κατὰ Δεκέμβριον 1949 γενομένης προαγωγὰς.

Ἡ συμμετοχὴ μας εἰς τὰ Συμβούλια: Χάρις εἰς ἕνα νομοσχέδιον τὸ ὅποσον δὲ εἰσαχθῆ κατ' αὐτὰς εἰς τὴν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ διὰ τὴν ἐπιψήφισον τοῦ ὁποίου ἔχομεν λάβει ἀρμοδίως κατηγορηματικὰς ὑποσχέσεις δὲ συμμετέχη ἐφεξῆς ὁ Σύλλογος εἰς τὰ πάσης φύσεως Συμβούλια τῆς Τραπεζῆς ὁσάκις συζητοῦνται ζητήματα ἀφορῶντα τὸ Προσωπικὸν καὶ τὸ γεγονός τοῦτο δὲ εἶναι μία ἀπὸ τὰς σημαντικωτάτας κατακτήσεις τοῦ Τραπεζοῦπαλληλικοῦ κόβμου τῆς Χώρας.

Αἱ προδέσεις τῆς Διοικήσεως: Ἄλλ' ἐκεῖνο τὸ ὅποσον δὲ σὰς εἴπωμεν μέχρι στιγμῆς, Κύριοι Συναδέλφοι, εἶναι ἢ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ουστηματικὴ προσπάθεια τῆς Διοικήσεώς μας νὰ ἀδετήσῃ μίαν ὑπόσχεσιν τῆς κατηγορηματικῶς δοδεκάσας, καθ' ἣν δὲν δὲ ὑπολειπόμεθα τῶν Συναδέλφων μας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Καὶ ἀρχικῶς μὲν ἡμφισβητεῖ ἡ Διοίκησις οὐχὶ τὴν ὑπόσχεσιν, ἀλλὰ τὰ πραγματικὰ γεγονότα κατὰ τρόπον ὅχι καλόπιστον. Συνεπεία τῆς τακτικῆς ταύτης ἠναγκάσθημεν νὰ φέρωμεν τὸ ζήτημα ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ κ. **Στεφ. Στεφανοπούλου**, ὅστις κατωχύρωσε τὴν ὑπόσχεσιν καὶ μετέτρεψε ταύτην εἰς ἐπίσημον συμφωνίαν περὶ τὰ μέσα τοῦ ἔτους 1946, γενομένην τότε δεκτὴν μετ' ἱκανοποιήσεως καὶ ἀπὸ τὸν κ. Διοικητὴν μας. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπαναληφθῇ καὶ σήμερον ὅτι ἡμεῖς ἐλάβομεν τὴν ὑπόσχεσιν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν κατ' Αὐγουστον τοῦ ἔτους 1945 ὅτι δὲν δὲ ὑπολειπόμεθα, τοῦδ' ὅπερ δὲν ἐσήμαινε ποσῶς ὅτι δὲν δὲ ἔχωμεν τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσωμεν κἀτι περισσότερο, ὅταν δὲ ἦτο δίκαιον καὶ ἐπιβεβλημένον νὰ γίνῃ τοῦτο καὶ ἐτονίσθη τότε σαφῶς ἢ ἀποψίς μας αὕτη εἰς τὸν κ. Διοικητὴν καὶ ἐγένετο ἀποδεκτὴ ὑπ' αὐτοῦ. Κατὰ

τὴν περιουσίαν λογοδοσίαν μας, ὡς ἀναγράφεται ἐν σελίδι 158 τοῦ Δελτίου τῆς «Τραπεζιτικῆς» ἐλέγχωμεν τὰ ἐξῆς ἐπὶ λέξει πρὸς τὴν τότε Συνέλευσιν: «Ἡ ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς παρερμηνευθεῖσα αἰτήσις μας δὲν ἦτα καὶ δὲν εἶναι νὰ λαμβάνωμεν ἐκάστοτε ὅ,τι ἀκριβῶς χορηγεῖ καὶ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ νὰ μὴ ὑπολειπώμεθα ταύτης καὶ τοῦτο ἔχει σημασίαν καὶ διαφοράν». Οὐδέποτε Κύριοι Συνάδελφοι, ἦτο δυνατόν νὰ ὑποπέσωμεν εἰς τὸ λάθος νὰ ἐμπλέξωμεν τὰς μελλούσας Διοικητικὰς Ἐπιτροπὰς τοῦ Συλλόγου εἰς τὸν αὐτοπεριορισμὸν τῶν διεκδικήσεων ἐντὸς ἀνωτάτων ὁρίων, ἀλλὰ μέλημά μας ἦτο νὰ κατοχυρώσωμεν ὠρισμένα κατώτατα ὅρια.

Πάντως τὸ πρὸ ἡμερῶν προκῦψαν ζήτημα εἶχε τοῦτο τὸ ἐπὶ πλέον καλὸν ὅτι ἀνεγνωρίσθη διὰ μίαν ἀκόμη φοράν ἡ πανομοιία μεταχείρισις καὶ τοῦτο σημειώνει κεφαλαίωδῃ σταθμὸν εἰς τὴν ὀλην προσπάθειαν καὶ εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ Συλλόγου μας.

ΑΙ ΔΥΟ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΜΑΣ

Ἡ ἀποστροφή μας πρὸς ἀπεργίαν καὶ ἀνωμαλίαν: Αἱ προστριβῆαι καὶ αἱ διαμάχαι καὶ πρὸ πάντων αἱ ἀνωμαλῖαι μέσα εἰς τὴν Τράπεζαν, ὡς καὶ αἱ ἀπεργιακαὶ ἐκδηλώσεις πρῶτους ἡμᾶς συνεκκλόνιζον. Καὶ μᾶς συνεκκλόνιζον μέχρι σημείου ἀπεριγράπτου. Εἰς τὸν λόγον τοῦτον ὀφείλεται ἢ εἰς ἔνδεξιβιν διαμαρτυρίας παραίτησις τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς κατὰ τὸν Ἰούλιον 1946 συνεπιεί τῆς μὴ ἐπιλύσεως τῶν αἰτημάτων τοῦ Προσωπικοῦ. Εἰς τὸν λόγον, δηλαδῆ, τῆς μὴ δημιουργίας ἀνωμαλιῶν καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἀπεργιακῶν κινήσεων.

Ἡ ἐνότῃς τοῦ Προσωπικοῦ: Ἐν σημείον ἐπίσης τὸ ὅποιον ἀπέσπα πάντοτε ὅλων ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν μας ἦτο ἡ ἐνότῃς τοῦ Προσωπικοῦ, ἦτε ὑπηρεσιακῆ καὶ ἡ Συλλογικῆ τοιαύτη.

Εἰς αὐτὸ ὀφείλεται ἢ ἐκ νέου παραίτησις μας κατὰ Δεκέμβριον τοῦ ἔτους 1946 παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἡ κἀθοδος εἰς ἀπεργίαν ἦτο τότε τὸ μοναδικὸν προληπτικὸν μέσον τῆς τῆς ἀποτροπῆς τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ ἀνοσιούργηματος. Ἦς ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον τροποποιήσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ.

Διῖδομεν ὅμως τότε ὅτι ὁ μὲν μέγας ὄγκος τοῦ Προσωπικοῦ θὰ ἦτο παρὰ τὸ

πλευρὸν τοῦ Συλλόγου, ἐνῶ τὸ πλεῖστον τῶν ἡγετικῶν στελεχῶν ἐκ αὐνέσεως καὶ συντηρητικότητος δὲν ἔσπεργεν εἰς τὸν ἀπεργιακὸν ἀγῶνα καὶ θὰ ἤρχοντο οὕτω εἰς πλήρη ἀντίθεσιν μὲ τοὺς ὑφισταμένους των, τοῦθ' ὅπερ δὲν ἔπρεπε νὰ μὴ προσέξῃ ἡ ἡγεσία τοῦ Συλλόγου. Χάριν τῆς ἐνότῃς τοῦ Προσωπικοῦ καὶ τῆς συνοχῆς τῆς Τραπεζῆς ἀπεφύγομεν ἐπίσης νὰ φέρωμεν ἐπὶ τάπητος τὸ ζήτημα τῶν Διευθυντῶν, δι' ὅπερ εἴχομεν ρητὴν ἐντολήν τῆς περιουσίης Συνελεύσεως.

ΑΙ ΚΑΘ' ΗΜΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ

Ἡ ὀξύτης μας: Κατηγορήθημεν διὰ τὴν ὀξύτητα μεθ' ἧς ἐχειριζόμεθα τὰ ζητήματα ἔναντι τῆς Διοικήσεως. Σὰς δηλοῦμεν ὅτι πολὺ μᾶς ἀπρηχόλησε ἡ πεπλανημένη αὐτῇ ἀντίληψις ὠρισμένων Συναδέλφων μας καὶ τοῦτο διότι οὐδέποτε ἠκολουθήσαμεν ὀξεῖαν ἔναντι τῆς Διοικήσεως τακτικὴν.

Ἐπιθυμοῦμεν νὰ πιστεύσητε ὅτι οὐδέποτε προεκαλέσαμεν καὶ πάντοτε ἠδελήσαμεν νὰ προλάβωμεν δυσάρεστα γεγονότα. Τὰ δὲ δημιουργούμενα ἐφροντίζομεν πάντοτε νὰ τὰ ἀμβλύνωμεν ἐπὶ προσωπικῆ μείωσι καὶ ἐπὶ συλλογικῆ θυσίᾳ καὶ τίποτε δὲν παρελείψαμεν πρὸς τὴν κατεῦθυνσιν ταύτην.

Τὸ ὅτι ὁ ἔχων συγκεντρώσει εἰς χεῖρας του τὰ ζητήματα τοῦ Προσωπικοῦ Διοικητῆς κ. Πεσματζόγλου, δὲν χειρίζεται καλῶς ταῦτα εἶναι γνωστὸν πλέον εἰς ὅλους.

Ἐν τῶν ἐλαττωμάτων τοῦ κ. Διοικητοῦ εἶναι τὸ ὅτι εἶναι τελείως ξένος πρὸς τὴν ψυχολογίαν τοῦ ἐργαζομένου.

Γενικῶς ἡ Διοίκησις δὲν κατώρθωσε νὰ χαρίσῃ εἰς τὸ Προσωπικὸν τὴν ἡσυχίαν του διὰ τὸ παρὸν καὶ νὰ τὸ ὀπλίσῃ μὲ μίαν ἐλπιδοφόρον προοπτικὴν διὰ τὸ μέλλον, λίαν ἀπαραίτητα εἰς πάντα ἐργαζόμενον.

Τὸ ὄπλον τῆς ἀπεργίας: Κατηγορήθημεν ἐπίσης ὅτι ἐκφυλίζομεν τὸ ὄπλον τῆς ἀπεργίας. Ἄλλὰ, Κύριοι Συνάδελφοι, κατὰ μὲν τὸ ληξάν ἔτος 1946 μίαν ἀπεργίαν ἐκκρούσαμεν χωρὶς νὰ τὴν πραγματοποιήσωμεν καὶ αὐτῇ ἦτο ἡ κατὰ τὰς ἀρχὰς Δεκεμβρίου, περὶ ἧς ὠμιλήσαμεν ἀνωτέρω καὶ τὸ τότε σφάλμα τῶν στελεχῶν τῆς Τραπεζῆς πλήσσει τὸν Συναδελφικὸν κόσμον ἔκτοτε καὶ μέχρι σήμερον κατὰ τρόπον δεινὸν διότι ἐδόθη ἢ εὐκαιρία εἰς τὴν Διοίκησιν νὰ τροποποιήσῃ

τὸν Ὀργανισμόν μας ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον, τοῦδ' ἤπερ εἶναι ἀνήκουστον καὶ τελείως ἀπαράδεκτον.

Βραδύτερον κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐζητήσαμεν καὶ ἐλάβομεν ἐξουσιοδότησιν τῆς Συνελεύσεως καὶ τῶν τριῶν ἐν τῇ Τραπεζῇ Συλλόγων διὰ τὴν κήρυξιν ἀπεργίας πρὸς ἐπίλυσιν τῶν ἐκκρεμούντων ζητημάτων μας καὶ ὅμως παρὰ τὴν ὑπὲρ τῆς ἀπεργίας συντριπτικὴν πλειοψηφίαν τοῦ Προσωπικοῦ ἡ ἀπεργία ἐκεῖνη δὲν ἐπραγματοποιήθη οὐχὶ ἐξ ὑπατιότητος τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἤτο κεκρυμμένη ὑπὲρ τοῦ ἀπεργιακοῦ ἀγῶνος καὶ μόνον ἐπὶ αὐτοῦ.

Ὁ Πασχαλινὸς μισθός: Βραδύτερον περὶ τὰ τέλη Μαρτίου, δηλαδὴ λίαν ἐγκαίρως, ἐλάβομεν κατηγορηματικὴν ὑπόσχεσιν ἐκ μέρουν τῶν ἀρμοδίων Κυβερνητικῶν πηγῶν ὅτι τὸ αἴτημα περὶ πασχαλινοῦ ἐπιδόματος ἐξ ἑνὸς πλήρους μισθοῦ δὰ ἱκανοποιήθη καὶ ὅταν βραδύτερον ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας διὰ τῶν ἐφημερίδων ἐξήγγηλε τὴν καταβολὴν τῶν 3/4 τῶν ἀποδοχῶν ὡς Πασχαλινὸν ἐπίδομα εἰς τὸν ἐργατοῦπαλληλικὸν κόσμον τῆς Χώρας, ἡμεῖς ἀνενεώσαμεν τὴν ὑπόσχεσιν περὶ πλήρων ἀποδοχῶν. Τὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐμεσολάγησεν ἵνα τὸ ζήτημα ἔλθῃ εἰς τὴν Νομισματικὴν Ἐπιτροπὴν ἀναρμοδίως καὶ ἀντικανονικῶς ὥστε νὰ καθορισθῇ τὸ γνωστὸν ποσὸν τῶν 50,000 δραχ. διὰ τοὺς Δημοσίου καὶ τῶν 100,000 δραχ. διὰ τοὺς Τραπεζιτικούς δὲν εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ μαντευσθῆτε.

Οἱ κακοὶ ἐκπρόσωποι τοῦ Κεφαλαίου διὰ σαταγικῶν μέσων ἀνέτρεψαν ὄχι μόνον τὸ ἰδικὸν μας λελυμένον ζήτημα ἀλλὰ καὶ τὰς δηλώσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας.

Τότε οἱ Σύλλογοι ὄλων τῶν Τραπεζῶν ἐκηρύξαμεν καὶ ὀρθῶς καθ' ἡμᾶς ἀπεργίαν, τὴν ὁποίαν ἐλύσαμεν μετὰ δύο ἡμέρας ὄχι δι' ἐθνικοῦς λόγους. Οὐδεὶς καθ' ἡμᾶς ἐθνικὸς λόγος ὑπῆρχεν, οὔτε ἡ σχετικὴ ἀνακοίνωσις τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου ἀνέγραφε συνεπῶς τοιοῦτον τί. Ἐλάβομεν κατηγορηματικὰς ἐκ νέου ὑποσχέσεις ὅτι τὸ ζήτημά μας δὰ λυθῇ τὰς πρώτας ἡμέρας μετὰ μὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας μᾶς ἐδήλωσεν ἐπὶ λέξει: «Αὖριον ποῦ δὰ λύσετε τὴν ἀπεργίαν δὰ ἔχετε τὴν καταφορὰν τῶν Συναδέλφων σας ἵνα μετ' ὀ-

λίγας ἡμέρας σὰς καταχειροκροτοῦν ὄλοι δταν δὰ τοὺς προσφέρετε τὸ διεκδικούμενον ἐπίδομα». Ἐργατικὸς βουλευτὴς' εἰς ἄρνησιν κατηγορηματικὴν τοῦ ὑποφαινομένου νὰ στέρξῃ εἰς τὴν λύσιν τῆς ἀπεργίας, ἐδήλωσε μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν μὲ τοὺς ἀρμοδίους ὅτι τὴν Τετάρτην τοῦ Πάσχα, ἐὰν δὲν λυθῇ τὸ ζήτημα, αὐτὸς δὰ μῶυ ἐδίδοε τὴν παραίτησιν τοῦ ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος. Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀγροτικῆς κ. Βερροϊόπουλος μᾶς ἐπέισε νὰ λύσωμεν τὴν ἀπεργίαν διότι εἶχε καὶ ὁ ἴδιος τὴν ἀπόλυτον θεσπιότητα ἐκ τῶν μετὰ τῶν ἀρμοδίων συνεννοησέων του ὅτι δὰ λάθωμεν ὁπωσδήποτε τὸ αἰτηθὲν ποσὸν δι' ἐπίδομα Πάσχα. Βραδύτερον καὶ μέχρι σήμερον τὰς αὐτὰς, ἔχομεν διαβεβαιώσεις. Καὶ ἐρωτῶμεν: δταν τοιαύτας εἶχομεν ὑποσχέσεις δὲν ἔπρεπε νὰ λύσωμεν τότε τὴν ἀπεργίαν; Ἐπρεπε μὲ τοιαύτας ἐπισήμους διαβεβαιώσεις νὰ ἀφίσωμεν εἰς παραμονὰς τοῦ Πάσχα νὰ παραλύσῃ τελείως ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ τῆς Χώρας μετ' ἀποτέλεσμα νὰ πληγῇ ἡ φτωχολογία; Πότε λοιπὸν καὶ πῶς ἐνηργήσαμεν κατὰ τρόπον ὅστις ἐκφυλίζει τὸ ὄπλον τῆς ἀπεργίας; Καὶ δὰ εἶναι καλόπιστος ἡ τοιαύτη καθ' ἡμῶν κατηγορία δταν ἀπὸ ἐπισημότατα καὶ ἀρμοδιώτατα χεῖλη λαθόντες τότε ὑποσχέσεις κατηγορηματικὰς ἐλύσαμεν τὴν ἀπεργίαν ἐκείνην; Καὶ διὰ νὰ εἶμεθα δίκαιοι, Κύριοι Συναδέλφοι, ἔχομεν ὑποχρέωσιν νὰ δηλώσωμεν ὅτι τὰς ὑποσχέσεις τῶν οἱ ἀρμοδίοι δὲν τὰς ἀνῆρσαν μέχρι σήμερον καὶ καταβάλλεται πράγματι ἡ δέουσα προσπάθεια ἐκ μέρους τῶν νὰ ἐκπληρωθοῦν αὐταί. Ἀλλὰ συναντοῦν πόλεμον καὶ πόλεμον ὄλιον καὶ ὑπολον ἐκ μέρους ἐκείνων οἱ ὅποιοι μισοῦν τοὺς ἐργαζομένους. Ἀλλὰ δι' αὐτὸν ἀκριθῶς τὸν λόγον δὲν δικαιολογοῦμεν ποσῶς τὴν ἐφεκτικὴν στάσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ, οὐτινος αἱ φιλοπαλληλικαὶ διαθέσεις εἶναι ἀναμφισβήτητοι καὶ ὁ ὅποτος καθ' ἡμᾶς ἔπρεπε νὰ σαρώσῃ διὰ μιᾶς σθεναρὰς στάσεώς του τοὺς ἀρουραίους καὶ τοὺς ἐχθροὺς τῶν ἐργαζομένων τάξεων καὶ νὰ ἐπιλύσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο, ὅπως μᾶς ἔχει λύσει τόσα ἄλλα μέχρι σήμερον καὶ ἀπὸ τὸν ὅποτον ἀναμένομεν, καὶ δικαίως, τὴν ἐπίλυσιν καὶ τῶν λοιπῶν—οικονομικῆς κυρίως φύσεως—αἰτημάτων μας.

Τὰ ἐμπόδια : Ἐπικράναμεν Συναδέλφους καὶ ἐστενοχωρήσαμεν ἄλλους. Τοῦτο εἶναι ἀληθές. Εἶναι ἀληθές ὁμως ἐπίσης ὅτι πρῶτοι αὐτοὶ μᾶς ἐπικράναν διότι ἐδυσχέραναν τὸ ἔργον τοῦ Συλλόγου.

Ἡ συνεργασία ὄλων μας : Ἐχομεν τὴν γνῶμην ὅτι σύσσωμον τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς πρέπει γὰ πειδαρχῆ εἰς τὴν συλλογικὴν ἡγεσίαν, διότι, οὕτω πράττον, ἐξουδετερῶναι τὴν ἄδικον καὶ ἀψυχόλογητον πολλὰκις ἀντίτασιν τοῦ ἐργοδότη καὶ προλαμβάνονται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον αἱ διαταραχαὶ καὶ αἱ ἀνωμαλῖαι ἐν τῇ Τραπεζῇ. Οἱ ἐν τῇ Τραπεζῇ οἰκονομικοὶ καὶ λοιποὶ ὄργανισμοὶ τοῦ Προσωπικοῦ δὰ πρέπει νὰ ἀκολουθοῦν παράλληλον πρὸς τὸν Σύλλογον κατεύθυναι, νὰ ἐπικουροῦν αὐτὸν καὶ νὰ ζητοῦν τὴν ἐνίσχυσίν του ὁσάκις παρίσταται ἀνάγκη.

Ὁ ρόλος τοῦ Συλλόγου : Καὶ σὰς ἐρωτῶμεν, Κύριοι Συνάδελφοι, ἐὰν ἦτο χλιαρὰ ἡ δρᾶσις τοῦ Συλλόγου κατὰ τὸ ληξάν ἔτος καὶ δὲν ἐπραγματοποιοῦντο εἰς ὃ σημεῖον ἔφθασαν αἱ συνεργειακαὶ ἄμοιβαι καὶ αἱ λοιπαὶ παροχαὶ ἔχετε τὴν γνῶμην ὅτι τὸ Ταμεῖον Συντάξων δὰ ἠδύνατο νὰ καταβάλλῃ καὶ αὐτὰς τὰς πενιχρότατας ἀκόμη συντάξεις, ὡς καταβάλλει; Ἐὰ ἠδύνατο τὸ Ταμεῖον Ὑγείας νὰ ἀνταπεξέλθῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν Μελῶν του εἰς ὃ ὄριον ἀνταποκρίνεται σήμερον; Διότι, ὡς γνωρίζετε, αἱ πρόσοδοι καὶ ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ προορισμοῦ τῶν δύο τούτων ὀργανισμῶν ἐξαρτῶνται ἐκ τῶν ἰκανοποιητικῶν ἢ μὴ ἀποδοχῶν τοῦ Προσωπικοῦ. Πιστεύετε ὅτι αἱ τελευταῖαι παραχωρήσεις τῆς Τραπεζῆς ὑπὲρ τοῦ Ταμεῖου Ὑγείας διὰ μερικὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθυστερουμένων κανονικῶν εἰσφορῶν τῆς δὰ ἐπετυγχάνοντο ἄνευ τῆς διελλώδους μάχης τοῦ Συλλόγου καὶ τῶν ἀλλεπαλλήλων διαβημάτων του; Δὲν θέλομεν ποσῶς νὰ ὑποτιμῆσωμεν τὰς προσπάθειας τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμεῖου Ὑγείας, ἀλλὰ δὲν πρέπει καὶ νὰ υπερτιμῶμεν αὐτὰς καθ' ἑαυτὰς, διότι τότε δὰ ἀντιμετωπίζωμεν περιπτώσεις ἀπομονώσεων καὶ ἀρμοδιοτήτων, αἵτινες δὰ εἶναι ὀλέθριοι διὰ τὰ ζητήματά μας. **Μία ἀρχὴ πρέπει νὰ διέπῃ ὄλους μας, ἡ ἀρχὴ τῶν συνδεδυσασμένων ἐνεργειῶν.**

Ἡ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΥΓΚΟΜΙΔΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Ταμεῖον Ὑγείας καὶ Ἐπικουρικόν.— Ἡ συγκομιδὴ τῶν τελευταίων ἀγῶνων τοῦ Προσωπικοῦ δὲν εἶναι μόνον ἡ κάποια αὐξήσις τῆς εἰσφορᾶς τῆς Τραπεζῆς ὑπὲρ τοῦ Ταμεῖου Ὑγείας ἣτις δὰ ἐπιτρέψῃ—ὡς μᾶς ἐδήλωσεν ἐσχάτως καὶ ὁ κ. Διοικητὴς—νὰ μειωθῶν αἱ εἰσφοραὶ τοῦ Προσωπικοῦ. Σὰς φέρομεν καὶ τὸ Ἐπικουρικὸν Ταμεῖον, τὴν προσεχῆ λειτουργίαν τοῦ ὁποῦοῦ πρέπει ὄλοι μᾶς νὰ χαιρετίσωμεν ὡς τὸ μεγαλύτερον καὶ ἀξιολογώτερον ἀπόκτημά μας καὶ διὰ τὴν ἴδρυσιν τοῦ ὁποῦοῦ δικαίως εἶχατε ἀγωνίαν...

Ἡ πανομοία μεταχειρήσις : Σὰς φέρομεν ἐπίσης ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπικεκυρωμένην διὰ πάντα τὴν πανομοίαν μεταχειρήσιν, τοῦδ' ὅπερ σημαίνει ὅτι ἡ Διοικησις μας ἡ σημερινή, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη εἰς τὸ μέλλον Διοίκησις δὲν πρόκειται νὰ σκεφθῇ ποτέ νὰ μᾶς ἀμείβῃ ὀλιγώτερον ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην Τράπεζαν, διότι τοῦτο τὸ ἐξησφάλισαν οἱ σκληρότατοι ἀγῶνες, οὓς διεξηγάγομεν ἐπὶ δύο ἔτη καὶ οἱ ὁποῖοι ἐστέφθησαν πρὸ ἡμερῶν ἀπὸ πλήρη ἐπιτυχίαν.

Ὅτι, δὴποτε σανεπὺς δύνανται, αἱ Διοικήσεις τῆς Τραπεζῆς μας νὰ σκεφθῶν μελλοντικῶς, οὐδέποτε ὁμως νὰ μὴ μᾶς μεταχειρίζονται ὡς Προσωπικὸν πρῶτης κατηγορίας Τραπεζῆς, ὡς εἶναι καὶ ὡς δὰ παραμείνῃ διὰ τῆς συμβολῆς ὄλων μας ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ ζήτημα στεγασεως : Σὰς φέρομεν ἐπίσης ὡς αἰσθητότατα—προωθημένον τὸ ζήτημα τῆς στεγασεως τοῦ Προσωπικοῦ διότι οἷαν χρηματοδότησιν δὰ δώσουν αἱ δύο ἄλλαι Τράπεζαι καὶ οἷας εὐκόλλας δὰ παράσχουν αὐταὶ εἰς τὸ Προσωπικὸν δι' αὐτὸ, δὰ τὰς ἔχωμεν καὶ ἡμεῖς.

Ἐνοποιήσις χρεῶν : Οἱ ἐπιτυχεῖς ἀγῶνες μας προσέφερον ἐπίσης τὴν ἐνοποιήσιν ὄλων ἐν γένει τῶν ὀφειλῶν μας καὶ τὴν μακροχρόνιον ἐξυπηρέτησίν των.

Ταμεῖον Αὐτασφαλείας : Σὰς φέρομεν ὡσαύτως λελυμένον τὸ ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ Ταμεῖου Αὐτασφαλείας συμφῶνως πρὸς τὰς ἀπόψεις μας ὅσον ἀφορᾷ τὴν καταβολὴν πλήρους προπολεμικῆς ἀποζημιώσεως, ἂν καὶ ἀκόμη δὲν ἐπετύχομεν τὸ αἵτημα τῆς καταβολῆς ἐκ μέρους τῶν Τρα-

πεζῶν τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1941 μέχρι τοῦ 1945 καθυστερουμένων εἰσφορῶν εἰς τὰ Ἀσφαλιστικά μας Ταμεῖα.

Τὰ ἐπιδόματα τῶν Ὑποκλιτών : Ἀναπροσαρμάζονται τὰ ἐπιδόματα τῶν Προϊσταμένων Λογιστηρίων τῶν Ὑποκλιτών καὶ τῶν Προϊσταμένων τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν μεγάλων Ὑποκλιτών τοῦδ' ὅπερ ἔχει σημασίαν ἀπὸ ἀπόψεως τὸν ἠθικῶν τοῦ Προσωπικοῦ τῶν Ὑποκαταστημάτων καὶ τοῦ γοήτρου τοῦ Ἰδρύματος.

Τὰ μερικώτερα ζητήματα : Ἐπελύθησαν ἐπίσης ἄλλα μερικώτερα ζητήματα ἅτινα εὐεργετοῦν ὠρισμένας κατηγορίας Συναδέλφων σημαντικῶς.

Τὸ λοιπὸν Συλλογικὸν ἔργον : Παραπονούμεθα διότι ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς διὰ τῆς τακτικῆς τῆς δὲν μᾶς ἄφησεν οὐδὲ ἐπὶ στιγμὴν ἀπεριπάστους ἵνα ἀσχοληθῶμεν μὲ τὸ λοιπὸν συλλογικὸν ἔργον μας, τὸ ὅποτον παρὰ ταῦτα, χάρις εἰς τὴν φιλότιμον προσπάθειαν τῶν Ἐπιμελητῶν καὶ τῶν ἐν τῇ Λέσχῃ ἰαπεσασμένων δύο Συναδέλφων μας ὑπῆρξε γόνιμον ἀπὸ ἀπόψεως λειτουργίας τοῦ ἐστιατορίου, τῶν Σχολῶν ξένων γλωσσῶν καὶ τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Συλλόγου καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ὀργανώσεως ἐκδρομῶν καὶ συγκεντρώσεων ἐν τῇ Λέσχῃ.

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ἡ νίκη : Τὰ πρὸ ἡμερῶν γεγονότα ἐν τῇ Τραπεζῇ μας ἐξελιχθήσαν κατὰ τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἀποτελοῦν νίκην μόνον τοῦ Προσωπικοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς Διοικήσεως καὶ τῆς Τραπεζῆς ἀνμφισβήτητον. Διὰ τὴν νίκην ταύτην εἰργάσθη συστηματικῶς ἡ σημερινὴ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου.

Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Μαξίμου : Ἐκεῖνο τὸ ὅποτον εἶναι ἄξιον ἰδιαίτερας ἐξάρσεως ἐν προκειμένῳ εἶναι τὸ ζητηρὸν ἐνδιαφέρον τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ πρῶν Διοικητοῦ μας κ. Δημ. Μαξίμου ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος καὶ τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ὅπερ ἐξεδηλώθη κατὰ τὴν πρὸ δύο ἐβδομάδων σύσκεψιν κατὰ τρόπον ὅστις μᾶς ἐπιβάλλει νὰ τοῦ ἐκφράσωμεν τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην μας καὶ νὰ διατρανώσωμεν τὸ βαθύτατον σεβασμὸν μας.

Ἡ Γ. Σ. Ε. Ε. : Πολύτιμος ἐπίσης ὑπῆρξεν εἰς τὸν τελευταῖον ἀγῶνα μας ἡ συμβολὴ

τῶν κοινοβουλευτικῶν στελεχῶν τῆς συνδικαλιστικῆς ἡγεσίας κ. κ. Φώτῃ Μακρῇ καὶ Ἐλευθ. Γονῇ, οἵτινες ἀπὸ κοινοῦ μὲ τὴν ἀστραπιαίως κινηθεῖσαν Ο. Ε. Τ. Ο. ἐπροκάλεσαν τὴν σύσκεψιν, ἠγωνίσθησαν παρὰ τὸ πλευρὸν μας καὶ εἰδοποίησαν κατ' ἐντολήν τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. τοὺς ἀρμοδίους ὅτι παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἀγωνιζομένου Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἴσταται ἀλληλέγγυος ὁλόκληρος ὁ ἐργαζόμενος κόσμος τῆς χώρας.

Ἡ Ο. Ε. Τ. Ο. : Οἱ συμμετασχόντες εἰς τὴν σύσκεψιν Πρόεδροι τῶν Συλλόγων τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος καὶ Ἀγροτικῆς κ. κ. Στρούζας καὶ Χαριτόπουλος παρηκολούθησαν κατ' ἐντολήν τῶν Συμβουλίων τῶν τὸν ἀγῶνα μας μὲ ἀδιάπτωτον ἐνδιαφέρον καὶ ἐξεδήλωσαν τὴν πλήρη ἀλληλεγγύην τῶν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων μας.

Ἡ ἁρμονικὴ συνεργασία : Κύριοι Συνάδελφοι, Ἡ σημερινὴ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ, νομίζουσα ὅτι κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν προάσπιον καὶ προαγωγὴν τῶν συμφερόντων τοῦ Προσωπικοῦ καταδέτει σήμερον τὴν ἐντολήν.

Ἀπερχομένη δὲ δοκιμάσῃ μεγάλην χαρὰν ἐάν ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς ἀναθεωροῦσα τὰς ἀντιλήψεις τῆς- περιβάλλῃ τὴν διάδοχον μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς. Τοῦτο δὲ τὸ χειροκροτήσῃ ὁλόκληρον τὸ Προσωπικὸν καὶ ἐνταῦθα καὶ εἰς ὅλα τὰ Ὑποκλιτὰ καὶ δὲ τὸ ἐκλάσῃ ὡς ἐκδήλωσιν ἀγάπης, στοργῆς καὶ ἐνδιαφέροντος τῆς Διοικήσεως πρὸς αὐτό. Πιστεύομεν ὅτι δὲν εἶναι καιρὸς σήμερον δι' ἀγῶνας μεταξὺ Διοικήσεως καὶ Προσωπικοῦ, ἀλλ' ὅτι εἶναι ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη πλήρους, παντοτεινῆς καὶ ἀδιατάρακτου συνεργασίας, σιδηρᾶς πειθαρχίας, ἀφοσιώσεως καὶ ἐργασίας.

Ἄς δώσῃ τὸν τόνον τοῦ ξεκινήματος ἡ Διοίκησις καὶ τότε δὲ ἀνατείλουν ἡμέραι εὐτυχίας καὶ χαρᾶς μέσα εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ ὁ σεβασμὸς τοῦ Προσωπικοῦ πρὸς αὐτὴν δὲ εἶναι ἀπέραντος. Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ κάμνωμεν τὴν ἑκκλησίαν αὐτήν.

Τὸ κέρδος ἐκ τῆς ἁρμονικῆς συνεργασίας καὶ τῆς ψυχικῆς ἐπαφῆς μεταξὺ Διοικήσεως καὶ Προσωπικοῦ εἶναι ἄνυπολογίστως τεράστιον ἐνῶ ἡ διάστασις μόνον ζημίας συσσω-

ρεύει.

Τά λυπηρά γεγονότα: Πρώτοι ήμετες έξεφράσαμεν τήν λύπην μας διά τά τελευταία λυπηρά έπεισόδια και δέν παραλείπομεν νά τό πράξωμεν και αυδεις ένώπιον τής σημερινής Συνελεύσεως.

Τά Μέλη τής Διοικήσεως άσκοϋν ένά λειτούργημα και κατέχουν άξιώματα έξ εκείνων, τά όποια ένίστε προκαλοϋν τήν επίθεσιν και μάλιστα τόν δριμύτατον έλεγχον έκ μέρους ώργανομένων ομάδων. Είναι φυσικών θθεν, ώρισμένοι θβαιαι σκηναί, ως ή προχθεσινή, νά μή έκλαμβάνωνται έκ μέρους τών Μελών τής Διοικήσεως, είμή ως μία άναπόφευκτος έκρηξις άγανακτήσεως άπό μέρους εκείνιτε οπτινες, υπό χαλεπάς, ως αι, σημεριναι ίδιως, περιστάσεις, άδικοϋνται εις τά ίερώτερα τών δικαιωμάτων των, ως είναί ή—ύπαιτιότητι τής Διοικήσεως—μή κατοχύρωσις του μέλλοντος έαυτών και των οικογενειών των και ή μή εξασφάλις του ψωμιου των παιδιών των. "Εργον τής Διοικήσεως είναί οϋ μόνον νά μή προκαληί αλλά και νά προλαμβάνη τας έκδηλώσεις άγανακτήσεως, όπως είναί έργον του Συλλόγου νά άμύνεται όταν καταπατϋνται τά δικαιώματα του Προσωπικού και μάλιστα νά άμύνεται κατά τόν προσφορώτερον και τόν πλέον άποτελεσματικόν τρόπον.

Λυπούμεθα διότι δέν άφέθη έλευθερά ή Διοίκησις νά διακρίνη τας άπειρους άρετάς του Προσωπικού τής Τραπεζής μας, όπως λυπούμεθα διότι μας έφερεν εις τό σημεϊον πρό ήμερών ώστε νά λάθωσι χώραν γεγονότα άντικρυς αντίθετα προς τά ήδη του Προσωπικού και τας παραδόσεις του ίδρύματος.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Σταθεροποίησις των έπιτευχθέντων και έπίλυσις των έκκρεμοϋντων: Είμεθα οϋχ' ήττον υποχρεωμένοι νά εψιωμεν ότι μέχρι τής έκ μέρους τής διαδόχου Διοικ. Έπιτροπής αναλήψεως τής άρχής ό άγών μας πρέπει νά είναί έντονος και άδιάκοπος διά τήν σταθεροποίησιν των έπιτευχθέντων και διά τήν έπίλυσιν των άδικαιολογήτως έκκρεμοϋντων εισότη αιτημάτων, οια είναί τό έπίδομα Λογιστου, ή άκύρωσις των δυσμενών τροποποίησεων του Όργανισμού, ή διορθωσις των VALEURS των προαγωγών και των

μετατάξεων, τό αίτημα εύρυτέρας μετατάξεως των Γυναικών Συναδέλφων, ή μή περικοπή τής παιδικής μερίμνης, τό παλαιόν αίτημά μας όπως ό κ. Διοικητής οϋ μόνον μή καταπολεμήσιν τήν έπιψήφισιν του Νομοσχεδίου περι συμμετοχής έκπροσώπων των Συλλόγων εις τά Συμβούλια έκάστης Τραπεζής, κατά του όποίου δυστυχώς έξεδηλώθη αντίθετος, αλλά νά τό υιοθετήσιν και νά πραγματοποιήσιν τοϋτο έξ ίδιως. αυτού πρωτοβουλίας. Τό αίτημα τής καταβολής του Πασχαλινου έπίδοματος. Η βελτίωσις των συντάξεων διά τής καταβολής των άπό τό έτος 1941 καθυστεροϋμένων εισφορών των τριών Τραπεζών. Η έπιθάρυσις των Τραπεζών με τας συντάξεις των έδελουσίως άποχωρησάντων Συναδέλφων μας. Ο καθορισμός θερινου ώρarisου και ή ένίσχυσις των άδειούχων ίνα διέλθωσι τήν άδειάν των εις μίαν έξοχήν. Η καταβολή πλήρων άποδοχών εις τους έν τω στρατῳ ύπηρετοϋντας Συναδέλφους μας.

Τό έπίδομα Λογιστου: Διά τήν μη χορήγησιν του έπίδοματος Λογιστου και άνω ή Διοίκησις μας έπικαλείται έγγραφον τής Τραπεζής τής Έλλάδος, έκ οϋ έμφαίνεται ότι δηθεν δέν παρέχεται τοϋτο εις τους Λογιστάς αλλά εις τους έχοντας θέσεις. Τοϋτο είναί τελείως ξένον προς τά πράγματα.

Η Διοίκησις στηρίζεται εις τους τύπους διά ζητήματα τά όποια είναί γνωστά και δέν χρήζων άποδείξεως και έγγραφων διαβεβαιώσεων. Ο κ. Διοικητής κατά τήν παρά τῳ κ. Πρωθυπουργῳ σύσκεψιν έπεκαλέσθη τήν μεταξύ Τραπεζής τής Έλλάδος και Έθνικής δυσαναλογίαν του αριθμου των λογιστών. Μετά τήν πραγματοποίησιν τής έντάξεως εις τήν Τράπεζαν τής Έλλάδος οί αριθμοί δά άντιστραφουν. Έν πάση περιπτώσει έδεδημεν και δεχόμεθα ή τήν κλιμάκωσιν του έπίδοματος ή τόν περιορισμόν εις τους έχοντας ώρισμένον χρόνον ύπηρεσίας (15ετίαν) εις τρόπον ώστε νά άμβλύνωμεν τους διαταγμούς τής Διοικήσεως προκειμένου περι μιάς κατηγορίας Συναδέλφων έκ των μάλλον χρήσιμων και άποδοτικών εις τήν Τράπεζαν, δι' οϋς δά έπρεπεν ή ίδια ή Διοίκησις νά ένδιαφερθη και νά μή τους άποδαρρύνη διά τής άρνήσεως τής.

Όργανισμός και VALEURS: Τό ζήτημα (Συνέχεια εις τήν σελίδα 295)

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

31ης Δεκεμβρίου 1946

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	ΔΡΧ.	112.100	ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ	ΔΡΧ.	96.128.565
ΤΑΜΕΙΟΝ			ΛΥΣΜΟΣ ΣΧΟΛΩΝ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ		
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ			Έξ επιχορηγήσεως Έθν. Τραπεζης δρ.		150.806
Λογός Συλλόγου Νο 31028 Δρ.	5.133.728		ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΕΦΗΜ. «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ»	»	374.982
Λογός «Τραπεζιτικής» Νο 31093	» 374.982		ΕΚΚΡΕΜΕΙΣ ΛΗΜΜΟΙ	»	1.611.923
« Ξένων γλωσσών Νο 31136	150.806	5.659.516			
ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ					
Υπόλοιπον 1)146	Δρ.	229.510			
Αγορά 25 μετ. Έθν. Τραπ. »	55.975.000				
Διαφορά αναγ. εις τας τιμάς της 31)1246	26.560.135	82.764.645			
ΑΚΙΝΗΤΟΝ					
Προπολεμική αξία	3.085.615				
Προσδήκται 1946	1.500.000				
	4.585.615				
μειον αποσβέσεως	1.500.000	3.085.615			
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ					
Υπόλοιπον 1)146	200.000				
Νέαι άγοραι	177.400	377.400			
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ					
Υπόλοιπον 1)146	882.000				
Δαπάναι 1946	13.978.240				
Δωρεά υπό της Έθν. Τρα- πέζης ειδών αξίας	2.230.600				
	17.090.840				
	10.823.840	6.267.000			
μειον αποσβέσεως					
	ΔΡΧ.	98.266.276			
				ΔΡΧ.	98.266.276

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ

	πρός	Τιμή 31/12/46	
5 όνομαστ. μετοχές της Έθνικης Τραπεζίας	»	2.480.000	Δρχ. 12.400.000
25 άνωλυμοι » » »	»	2.480.000	» 62.000.000
32 Μετοχές της Τραπεζίας της Ελλάδος	»	252.000	» 7.424.000
45 » Έθνικης Κτηματικής Τραπεζίας	»	16.000	» 720.000
5 όμολογιοί Έθν. Δαν. 5 ο) 1914 (εις χρ.)	»	24.000	» 120.000
274 » Λογ. » 7 ο) 1925 (Κτημ. Πιστεως)	»	200	» 54.800
197 » » » 1926 »	»	200	» 39.400
1 » » » 2 1) 2 ο) 1904 »	»	25	» 25
1 » » » 5 ο) 1920 »	»	200	» 200
37 » » » 6 1) 2 ο) 1922 »	»	60	» 2.220
10 Μερίδες του Προμηθευτικού Συνημου			Δρχ. 82.760.645
			4.000
			<u>Δρχ. 82.764.645</u>

ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

1. Διά τής έπισκευής τής Λέσχης Δρχ. 5.000.000
2. Διά τής Σχολής ξένων γλωσσών από 1)1—31)12)46 » 5.515.000
3. Διά τή έστιατόριον :
 - α) εις μετρητά πρός κάλυψιν μέρους τών Γενικών Δρχ. 9.600.000
 - έξόδων του έστιατορίου από 1)1-31)12)46 εν δαώ » 2.230.600
 - β) εις διάφορα οκεύη του έστιατορίου άξίας 11.830.600

Δρχ. 22.345.600

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ «ΕΣΟΔΑ και ΕΞΟΔΑ»

ΕΣΟΔΑ

ΕΣΟΔΑ

Φόροι Δημοσίου	303.750		
"Εξοδα Διαχειρίσεως			67.508.171,50
Φωτισμός	Δρχ. 1.587.610		29.160.083
"Υδρευσις	» 414.450		309.474
"Υλικά Γραφείου και έντυπα	» 1.595.630		304.750
Συνδρομαί τηλεφώνων	» 725.260		22.345.600
Θέρμανσις	» 1.298.900		22.220
"Εξοδα συντηρ. ακινήτου	» 3.875.250		25.558,50
Καταβολή εις τὸ ΙΚΑ	» 187.100		
Εισφοραί, βοηθ. φιλοδωρημ.	» 43.000		
Συνδρομαί εις ἔφημερίδας			
καὶ περιοδικά	» 113.000		
Μισθοδοσία Προσωπικοῦ	» 7.167.650		
"Εκτακτά ἔξοδα	» 3.050.557		
"Εξοδα ψυχαγωγίας Μελών	» 928.995		
"Εξοδα καθαριότη. Κτιος	» 743.350		
Διάφορα ἔξοδα	» 2.246.618		
Διάφορα ἔξοδα συντηρ. ἑστ.	» 893.200	24.870.570	
Διατεθέντα διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ»		2.000.000	
» τὸς Σχολὰς ξένων γλωσσῶν		5.515.000	
» τὸ ἔστιπιδόριον		9.600.000	
Ἀποσβέσεις			
Ἐπὶ τοῦ ακινήτου	Δρχ. 1.500.000		
» μαγειρικῶν σκευῶν καὶ			
» σκευῶν Κυλικείου	» 6.245.540		
» ἐπιπλῶν	» 943.800		
» γενομένων δαπανῶν			
δι' ἐπισκευῶς	» 3.634.500	12.323.840	
		<u>54.613.160</u>	
"Υπόλοιπον μεταφερόμενον εἰς τὴν «ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ»		65.062.697	
		<u>119.675.857</u>	

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

Μουσικά ὄργανα	Δρχ. 165.000
Ἐἶδη φωτισμοῦ	» 100.000
"Επιπλὰ Λέσχης	» 4.000.000
Κυλικεῖον ἐν τῇ Τραπεζῇ	» 2.000
Μαγειρ. σκευὴ καὶ σκ. Κυλικείου	» 2.000.000
	<u>6.267.000</u>

Δρχ. 119.675.857

ΕΙΣΟΔΑ

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1947

ΕΙΣΟΔΑ

Από συνδρομὰς Μελών Κεντρικού Κλήτος	ΔΡΧ.	120.000,000
» » * Υποκαταστημάτων	»	50.000,000
» τόκους Καταθέσεων μας	»	500,000

ΔΡΧ. 170.500,000

ΚΙΝΗΣΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑΚΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1947

Εγκαταστάσεις (δι' αγοράν έπιπλών, ακρετών κλπ. και έπισκευῶν αὐτῶν)
 Βιβλιοθήκη (πρός πᾶσιν) τῆς Βιβλιοθήκης με νέα βιβλία)
 Δι' αγοράν Χρῆματων ἢ ἄλλων ἐπενδύσεων

ΔΡΧ.	20.000,000
»	12.500,000
»	70.500,000
ΔΡΧ.	103.000,000

Ἀθῆναι τῆ 14 Ἰανουαρίου 1947

Ὁ Ἐντ. Σύμβουλος
 ΠΑΝΤ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ

Ὁ Πρόεδρος
 ΚΩΝ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ Ἐπιμελήτρια Γραφείου
 ΕΛ. ΠΑΠΑΓΕΡΣΙΛΙΟΥ

Ὁ Λογιστής
 Γ. ΒΑΜΒΑΚΟΥΣΗΣ

*Ἔξοδα Διαχειρίσεως	ΔΡΧ.	10.000,000
Μισθοδοσίαι Προσωπικοῦ	»	600,000
*Υδρευσις	»	2.000,000
Φωτισμός	»	2.500,000
Θέρμανσις	»	1.500,000
Υλικά Γραφείου και ἔντυπα	»	1.000,000
Συνδρομαὶ Τηλεφῶνων	»	5.000,000
*Ἔξοδα συντηρ. ἀκινήτου	»	600,000
Καταβολαὶ εἰς τὸ ΙΚΑ	»	1.000,000
Εἰσφοραὶ, βοήθηματα, φιλο- δωρήματα	»	200,000
Συνδρ. εἰς ἔφημερ. και περιοδικὰ	»	1.500,000
*Ἔξοδα ψυχολογίας μελῶν	»	4.000,000
Διάφορα ἔξοδα	»	5.000,000
*Ἐκτακτα ἔξοδα	»	1.600,000
Διάφ. ἔξοδα συντηρ. ἔστιοτρο.	»	Δρ. 36.500,000
Προβλέψεις συνδικαλιστικῆς προνοίας και ἔκτακτοι δανῶναι συνδικ. ἀγώνων	»	20.000,000
*Ἐκδόσεις «Ἱρασιεφίτικῆς»	»	6.000,000
*Ἀποδόσεις	»	5.000,000
*Υπόλοιπον μεταφερόμενον εἰς «ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ»	»	103.000,000
ΔΡΧ.	170.500,000	

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 290)
τῆς ἀκυρώσεως τῶν δυσμενῶν τροποποιήσεων τοῦ Ὁργανισμοῦ εἶναι θεμελιώδεις ὅπως καὶ ἡ χορήγησις τῶν κανονικῶν VALEURS εἰς τὰς προαγωγάς. Ἡδὴ κατετέθησαν ἀγωγαί, τὰς ὁποίας κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Ὑψηλοῦ κ. Καποδίστρια δὰ κερδίσουσι οἱ διγενεῖς ὁπωσδήποτε.

Πρώτη ἐκδήλωσις τοῦ ἀγῶνος: Πρὸς τοῦτο ἐνομίσαμεν ὅτι εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας καὶ ὡς προειδοποίησιν ἔπρεπε τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν νὰ κηρύξωμεν καὶ ἐκηρύξωμεν ὡς καὶ αἱ ἄλλαι τρεῖς μεγάλαι Τράπεζαι 24ωρον ἀπεργίαν καὶ εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν δὲν ἐπιλυθῶσι τὰ ζητήματά μας τότε ὁ ἀγὼν νὰ εἶναι ἐντονώτατος, διότι τὰ ἐκκρεμοῦντα ζητήματα εἶναι σοβαρώτατα.
Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ, Κύριοι Συνάδελφοι, ἀπέρχεται μὲ τὴν συνειδητοῦν ἡμερον ὅτι ἐπετέλεσε τὸ καθήκον τῆς.

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΕΚΘΕΣΙΣ

τῶν Ἐλεγκτῶν τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος Χρήσεως 1946

— —
Πρὸς

τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Μελῶν τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος
Κύριοι Συνάδελφοι,

Ἐνεργοῦντες συμφώνως πρὸς τὴν δοδεῖσαν ἡμῖν ἐντολήν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μελῶν τοῦ Συλλόγου μας τῆς 20.2.46, προέβημεν εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Ἰσολογισμοῦ καὶ τῶν λογιστικῶν βιβλίων χρήσεως 1946.

Ἐκ τοῦ ἐλέγχου διεπιστώσαμεν ἐνημερότητα καὶ ἀκρίβειαν εἰς τὰς ἐγγραφάς καὶ εὐρομεν ὅτι τὰ εἰς τὸν Ἰσολογισμόν ἀναγραφόμενα ποσὰ συμφωνοῦσι πρὸς τὰ ἐκ τῶν βιβλίων ἐξαχόμενα.

Ἐπίσης ἐκ τοῦ ἐλέγχου διεπιστώσαμεν καλὴν διαχείρησιν τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ Συλλόγου.

Ὁφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι τὸ κτίριον, παρὰ τὰς γενομένας ἐπισκευάς, ἔχει εἰσέτι ἀνάγκην βελτιώσεως, καθόσον δὲν ἔχουν ἐπανορθωθῆ πλήρως αἱ κατὰ τὴν κατοχὴν γενόμεναι εἰς αὐτὸ ζημίαι καὶ ὅτι ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Συλλόγου δέον νὰ ἐμπλουτισθῆ μὲ νέα βιβλία, καθόσον ἀπὸ μακροῦ οὐδεμία νέα ἀγορὰ ἔχει πραγματοποιηθῆ.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 15 Μαρτίου 1947

Οἱ Ἐλεγκταὶ
Ν. ΠΑΠΑΕΥΘΥΜΙΟΥ
Γ. ΠΑΠΑΓΚΙΚΑΣ

ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

1. Ἡ καταβολὴ ἀποδοχῶν εἴκοσι ἡμερῶν εἰς ὅσους δὲν ἔλαβον κανονικὴν ἄδειαν κατὰ τὸ ἔτος 1946 δὰ γίνῃ ὡς καὶ εἰς τὰς δύο ἄλλας μεγάλας Τραπεζάς, δηλαδὴ γενικῶς εἰς ὅλους.

2. Ἡ παιδικὴ μέριμνα τῶν μητέρων Συναδέλφων δὰ χορηγηθῆ καὶ παρ' ἡμῖν ὑπὸ τὸ αὐτὸ εὐνοϊκὸν πνεῦμα, ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἐχορηγήθη καὶ εἰς τὰς δύο ἄλλας Τραπεζάς.

3. Τὸ δάνειον τρίτου μισθοῦ καὶ ἡ καταβολὴ τοῦ 25 ολο ἐπὶ τοῦ ἐκ δύο μισθῶν προηγουμένου δανείου δὲν ἔχει καταβληθῆ εἰς τοὺς Συναδέλφους τῶν Ὑπῆμάτων, διότι καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας δὲν ἐδόθησαν εἰσέτι ὁδηγίαι ἐκ μέρους τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας.

4. Ἀναμένεται ἡ ἐπιστροφή ὄλων τῶν κρατήσεων μηνὸς Μαΐου καὶ Ἰουνίου πλὴν συμβολικοῦ ποσοῦ.

5. Τὰ ἐπίδομα τῶν Προϊσταμένων Λογιστηρίων τῶν Ὑπῆμάτων δὰ ἀναπροσαρμοσοῦν ὥστε νὰ μὴ εἶναι κατώτερα τῶν Συναδέλφων τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος καὶ -Αγροτικῆς. Τὸ ἴδιον δὰ γίνῃ καὶ διὰ τὰ ἐπίδομα τῶν Προϊσταμένων ὑπηρεσιῶν τῶν μεγάλων Ὑπῆμάτων.

6. Αἱ ἄδειαι τῶν ἐπιτόκων δὰ εἶναι τετράμηνοι, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ ἡ κα-

νονική τοιαύτη.

7. Ἡ Διοίκησης βεβαιοῖ ὅτι εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐδόθη ἐνίσχυσις εἰς τοὺς βομβοπλήκτους Συναδέλφους. Καὶ ὅμως δις ἐδόθη βοήθημα καὶ τὴν τρίτην φοράν ἐδόθη μακροπρόθεσμον δάνειον.

8. Ἡ διαφορὰ τῆς παιδικῆς μερίμνης μηνός Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. δὲν κατεβλήθη εἰσέτι.

9. Εἰς τὴν ἐνοποίησην τῶν χρεῶν δὰ συμπεριληφθῶν ὄλαι ἀνεξαιρέτως αἱ ὀφειλαὶ καὶ δὰ ἐξυπηρετηθῶν αὐταὶ διὰ μηνιαίων δόσεων ἐν τὸς μιάς δεκαετίας.

10. Ἡ συνεργειακὴ ἀμοιβὴ δὰ καταβάλλεται εἰς τοὺς λόγῳ ὀρίου ἡλικίας ἀποχωροῦντας ἐπὶ ἓν ἐξάμηνον ὁμοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν ἀποδοχῶν. Συνεπῶς καὶ οἱ μὴ λαβόντες εἰσέτι τὴν συνεργειακὴν ἀμοιβὴν τῶν τριῶν τελευταίων μηνῶν δὰ εἰσπράξωσι ταύτην.

11. Συνεργειακὴν ἀμοιβὴν δὰ λάβωσι καὶ αἱ ἀπορφανισθεῖσαι οἰκογενεὶαι τῶν συνεπεία τῶν πολεμικῶν γεγονότων θανόντων Συναδέλφων.

12. Εἰς τὰς τάξεις τῶν Γυναικῶν Συναδέλφων ὑπάρχει ἀναστάτῳσις συνεπεία τῶν τελευταίων μετατάξεων. Οὔτε καὶ ὅσαι μετετάχθησαν δὲν εἶναι ἱκανοποιημέναι καὶ δὲν ἔχουν ἄδικον.

13. Σταθμὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἀγῶνων τοῦ Συλλόγου ἀποτελεῖ τὸ γεγονός ὅτι λίαν πρόσεχῶς δὰ συσταδῆ Ἐπικουρικὸν ταμεῖον ἢ λειτουργία τοῦ ὁποίου ἐγγυᾶται τὴν προστασίαν τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

14. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπικράτησις τῆς ἀπόψεως τῶν Συλλόγων τῶν Τραπεζῶν Ἑθνικῆς καὶ Ἑλλάδος περὶ καταβολῆς ἐκ τοῦ ταμεῖου Αὐτασφαλείας ὀλοκλήρου τῆς προπολεμικῆς ἀποζημιώσεως εἰς ἅπαντας τοὺς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1941 καὶ ἐντεῦθεν ἀποχωροῦντας ἢ εἰς τὰς οἰκογενεῖαι τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ θνησκόντων Συναδέλφων δὲν εἶναι κατὰ τὸ ὁποῖον δυνάμεθα νὰ μὴ ἐξάρωμεν, δεδομένου ὅτι ἡ πλήρης ἀποζημιώσις ἐκ τοῦ τα-

μείου Αὐτασφαλείας ἀποτελεῖ δικάϊωμα ἱερὸν τοῦ Ἑπαλλήλου, τὸ ὁποῖον κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τοῦ τὸ φαλκιδεύσῃ.

15. Ἡδὴ τὴν προσοχὴν τοῦ Συλλόγου ἀποσποῦν τὰ κάτωθι ζητήματα: α) ἡ καταβολὴ πλήρων ἀποδοχῶν εἰς τοὺς ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρετοῦντας Συναδέλφους μας, β) ἡ καταβολὴ τοῦ ἐπιδόματος Λογιστοῦ καὶ ἄνω γ) ἡ καταβολὴ ἐκ μέρους τῶν τριῶν τραπεζῶν τῶν καθυστερουμένων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1941 εἰσφορῶν εἰς τὰ Ἀσφαλιστικὰ μας Ταμεῖα. δ) Ἡ ἀκύρωσις τῶν δυσμενῶν τροποποιήσεων τῶν Ὁργανισμοῦ καὶ ἡ ἐπανόρθωσις τῶν συνεπεία τούτων ἀδικιῶν καὶ ἡ διόρθωσις τῶν VA-LEURS ἐπὶ τε τῶν προαγωγῶν καὶ τῶν μετατάξεων. ε) ἡ συμμετοχὴ ἐκπροσώπων τοῦ Συλλόγου εἰς τὰ πάσης φύσεως Συμβούλια, ὡσάκις συζητοῦνται ζητήματα ἀφορῶντα τὸ προσωπικόν. στ) ἡ μὴ πρόσληψις νέου προσωπικοῦ ἀλλὰ ἡ δικαιότερα κατανομή τοῦ ὑπάρχοντος καὶ ἡ διὰ τῆς εὐρυτέρας μετατάξεως τῶν ἐκλεκτοτέρων εἰσπρακτόρων καὶ κλητήρων πλήρωσις τῶν κενῶν. ζ) ἡ ἐκπόνησις νέου Ὁργανισμοῦ φιλοπαλληλικωτέρου καὶ δικαιότερου. η) Ἡ καδιέρωσις θερικοῦ ὥραριου καὶ θ) ἡ ἐνίσχυσις τῶν ἀδειούχων ἵνα διέλθουν τὴν ἀδειάν των εἰς μίαν ἐξοχὴν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΚΟΣ

Πρὸ ἡμερῶν ἀπεβίωσεν ὁ συνταξιούχος τμηματάρχης τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς Κων. Μπάκος. Πιστὸς εἰς τὸ καθῆκον ὑπῆρέτησε τὴν Τράπεζαν ἐπὶ 40 συναπτά ἔτη, διατελέσας Διευθυντῆς καὶ Ἐπιθεωρητῆς Ὑπῆτων. Γρανίτης χρηστοῦ ἤθους κατὰ τὸ μακρὸν χρονικὸν διάστημα τῆς ὑπηρεσίας του, ἀριστος ἐκ τῶν ἀρίστων ὑπάλληλος, ἀφιέρωσε ὀλοκλήρον τὴν ζωὴν του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Τραπεζῆς καὶ ὑπῆρξεν ὡς ἐκ τούτου ἀληθινὸν ὑπόδειγμα ἐξαιρέτου ἀνδρῶπου καὶ ἐκλεκτοῦ Συναδέλφου. Τὴν τελευταίαν δεκαετίαν, πρὸ τῆς ἀποχωρήσεώς του, ὑπῆρέτησε ὡς Διευθυντῆς τοῦ ἐν Χανίοις Ὑποκαταστήματος μας.